

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.048/2023/6.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

Ságiné dr. Márkus Anett

dr. Stefancsik Márta

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperesi képviselő:

ügyvéd1 ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

alperes1

alperes2

(cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

adóügy

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: alperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 40.K.702.249/2022/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 40.K.702.249/2022/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A peres felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét személyenként 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A külföldi adóhatóság (a továbbiakban: megkereső hatóság) 2015. május 12. napján érkezett, iktatószám számon iktatott behajtás iránti megkeresésében a felperessel szemben mindösszesen 104.704.600 forint követelés beszede érdekében kérte az elsőfokú adóhatóság eljárását. A felperes a 2022. február 7. napján benyújtott iktatószám1. számon iktatott beadványában a végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmet nyújtott be, melyben kérte a külföldi tagállam megkeresését, előadva, hogy a külföldi tagállami bíróság megállapította, hogy nem terheli felelősség az érvényesíteni kívánt összeg tekintetében, melyet a korábban már csatolt dokumentumok, köztük a külföldi bíróság ítélete is bizonyít, így nem tisztázott a megkeresésen alapuló adóhatósági eljárás jogalapja, és a külföldi adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy az eljárása jogszerű, emellett az elévülés időpontjának tisztázását is indítványozta.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a felperes végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelme kapcsán indult eljárásban a 2022. március 1. napján kelt iktatószám2 számú végzésével hiánypótlásra hívta fel a felperest annak igazolására, hogy a külföldi adóhatóság előtt végrehajtási ügyben jogorvoslati kérelemre indult eljárás van-e folyamatban. A felperes 2021. március 3-án csatolta a külföldi országban1 külföldi1 Törvényszék 2014. szeptember 10. napján kelt 6531/F/2014. számú ítéletét, melyben a törvényszék elutasította a csődgondnok által benyújtott kérelmet, amely felperesnek a cég1 vonatkozásában fennálló 1.853.491 RON összegű tartozás megfizetésére történő kötelezésére irányult, valamint a 2015. február 15. napján kelt 248/F/2015. számú bírósági ítéletet, melyben elrendelték a cég1 fizetéseképtelenségi eljárásának megszüntetését, valamint a társaságnak a cégnyilvántartásból való törlését. A felperes előadta továbbá, hogy 2016. március 25. illetve 2016. április 5. napján a végrehajtás ellen óvást terjesztett elő a nagyváradi bíróság előtt, melyben kérelmezte

az intézkedések hatályon kívül helyezését és felfüggesztését. A felperes kérte a tényállás tisztázását, mivel álláspontja szerint a becsatolt ítéletek alapján a felperest felmentették a cég1 hátralékának megfizetése alól és nincs olyan érvényben lévő döntés, amely alapján a felperes kötelezhető lenne a cég1 tartozásának megfizetésére.

[3] Az elsőfokú adóhatóság időközben - -a felperes kérelmében foglaltakra figyelemmel - 2022. február 14. napján megkereste a behajtást kezdeményező megkereső hatóságot. Ebben rögzítette, hogy a felperes a folyamatban lévő végrehajtási eljárás jogalapját vitatja, e körben hivatkozott a külföldi bíróság döntésére, amely alapján szerinte nem terheli felelősség az érvényesíteni kívánt összeg tekintetében. Azt is leszögezte, hogy a felperes által csatolt, a nagyváradi bírósághoz 2020. március 3. napján benyújtott végrehajtási eljárás elleni óvása kimeneteléről nem áll rendelkezésre információ. Mindezek alapján nyilatkozatot kért a folyamatban lévő végrehajtás jogalapjára vonatkozóan.

[4] A megkereső hatóság a 2022. március 7. napján küldött tájékoztatásában a végrehajtási eljárás folytatását kérte. Tájékoztatása szerint a végrehajtási cselekmények bírósági megtámadását követően az 1628/2021. számú határozat szerint a felperes kérelme elkésett, a felperesnek már nincs folyamatban lévő pere külföldi országban. Jelen pillanatban sem a tartozás jogcíme, sem a külföldi országban kiállított végrehajtható okiratok kapcsán nincs tudomása peres eljárás folytatásáról. A megkereső hatóság a hivatkozott 1628/2021. számú döntést mellékelten megküldte az elsőfokú adóhatóság részére.

[5] Az elsőfokú adóhatóság a 2022. március 28. napján kelt iktatószám3 számú végzésében az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 29.§ (1)-(3) bekezdéseire hivatkozással - figyelemmel a megkereső hatóság tájékoztatására - a végrehajtási eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította, mivel a felperesnek a tájékoztatás szerint nincs folyamatban lévő jogorvoslati eljárása külföldi országban, és a megkereső hatóság a végrehajtás folytatását kérte. Rögzítette, hogy a magyar adóhatóságnak sem hatásköre, sem illetékessége nincs a megkereső hatóság előtt indult végrehajtási eljárás jogalapjának vizsgálatára.

[6] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 2022. május 9-én kelt iktatószám4 számú végzésével az elsőfokú adóhatóság végzését helybenhagyta. Indokolása szerint a megkeresés megfelelt a jogszabályban (Aktv. 27. (3) bekezdés, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) rendelkezéseinek) meghatározott formai és tartalmi követelményeknek, a megkereső hatóság megküldte a végrehajtást engedélyező egységes okiratot, mely tartalmazza a jogszabály által megkövetelt adatokat, ezért a végrehajtási eljárás megindításának törvényi feltételei fennálltak. Leszögezte, hogy a nagyváradi bíróság részére a felperes a 2020. március 3. napján kelt végrehajtás elleni óvását benyújtotta, amely alapján a kérelem beérkezésétől számított 6 hónapra az felfüggesztette az eljárását. 2020. szeptember 9. napját követően a felperes a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozóan ismételt kérelmet nem terjesztett elő a nyilvántartásban szereplő adatok szerint. A megkereső hatóság pedig 2021. május 8. napján értesítette az elsőfokú adóhatóságot, hogy az elévülés idejét 2023. december 31. napjára módosította, illetve arról, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetésére vonatkozó megkeresés nem érkezett.

[7] A felperes által hivatkozott ítéletek meghozatalának időpontja (2014. szeptember 10. napja, illetve 2015. február 18. napja), korábbi, mint a megkereső hatóság követelés behajtása iránti intézkedésének időpontja (2015. május 12. napja). Ezen ítéletek tehát nem minősülnek a megkeresést követően bekövetkezett új ténynek. Kötve volt a megkereső hatóság tájékoztatásában foglaltakhoz, nincs mérlegelési lehetősége, a végrehajtást folytatnia kellett. A behajtási megkeresésben szereplő tartozás jogalapját nem vizsgálhatja felül a megkeresett hatóság a behajtási eljárás feltételeinek vizsgálata mellett.

A kereset és a védírat

[8] A felperes a jogerős végzéssel szemben keresetet terjesztett elő, melyben elsődlegesen az alperes végzésének megváltoztatását, és a folyamatban lévő végrehajtási eljárás felfüggesztését, másodlagosan a jogerős végzés megsemmisítését és a másodfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására utasítását kérte azzal, hogy keresse meg az a végrehajtást kérő külföldi hatóságot, jogsegély keretében, annak igazolása végett, hogy van e érvényben olyan végrehajtható okirat, amely megalapozza a felperes elleni végrehajtási eljárást. A végrehajtási eljárás jogalapját vitatta, mivel őt, mint magánszemélyt nem terheli felelősség a végrehajtás alá vont összeg tekintetében, amit a külföldi tagállami bíróság által meghozott bírósági döntés alátámaszt, mert a 6531/F/2014. számú ítéletben foglaltak szerint nem köteles az ott feltüntetett összeg megfizetésére. Számos alkalommal kérte, hogy a két tagállami adóhatóság tisztázza ezen bírósági döntésben foglaltakat, de kizárólag az elévülés kérdéskörében adott információt a végrehajtást kérő tagállami adóhatóság.

[9] Az alperes védíratában - a végzésben szereplő indokait fenntartva - a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy megkeresett hatóságként kötve van a megkereső hatóság tájékoztatásában foglaltakhoz, továbbá a végrehajtást engedélyező egységes okirat alapján jár el, amely okirat az Avt. rendelkezéseinek alkalmazása során végrehajtható okiratnak minősül.

Az elsőfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság az alperes végzését az elsőfokú végzésre is kiterjedően megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

[11] A jogerős ítélet indokolása szerint a végrehajtás törvényi feltételei fennállnak, mivel a külföldi okirat - a tagállamok között rendszeresített nyomtatvány - megfelelt az Aktv. rendelkezései által a végrehajtható okirat vonatkozásában előírt feltételeknek, így törvényi kötelezettsége volt a végrehajtási eljárás megindítására. Az alperes az Aktv. 30.§ (1) bekezdése alapján a felperesi bejelentést helytállóan értékelte. Az Aktv. 27.§-a, valamint az Avt. rendelkezései alapján pedig az elsőfokú adóhatóság, mint megkeresett hatóság, kötve volt a külföldi hatóság tájékoztatásában foglaltakhoz és amennyiben a megkereső hatóság a végrehajtás folytatását kéri, nincs mérlegelési lehetősége, hogy a végrehajtási eljárást folytatja-e, a magyar adóhatóság, mint megkeresett adóhatóság a behajtási eljárás feltételeinek vizsgálata mellett a behajtási megkeresésben szereplő tartozást sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem vizsgálhatja felül.

[12] Az elsőfokú adóhatóság a felperesi kérelemre, mely felperesi álláspont szerint tartozás nem áll fenn, a megkereső hatóságtól 2022. február 14. napján tájékoztatást kért a követelés jogalapjának tisztázása érdekében. E körben a bíróság megállapította, hogy az adóhatóság megkeresése a felperes által hivatkozottak egy részének az óvás körében előterjesztettek vonatkozóan tartalmaz csak megkeresést, az alperesi megkeresés időpontjában ezen releváns információkkal rendelkezett az adóhatóság. Ugyanakkor felperes a tárgyi végrehajtáshoz tartozóan jogszerűen hivatkozott arra, hogy a külföldi országban1 külföldi1 Törvényszék előtt 248/F/2015. számon ítéleti döntés is született a tárgyi ügühöz tartozóan, valamint 6531/F/2014.számon 2014. szeptember 10-én is ugyancsak ítéleti döntés született. Ezen ítéleti döntésekhez tartozóan a megkeresés semmilyen releváns információt nem tartalmazott.

[13] A törvényszék álláspontja szerint, amikor az adóhatóság szükségesnek ítélte meg a felperesi kérelmekben foglaltakra figyelemmel, hogy a külföldi társhatóság megkeresése szükséges, jogszerű és megalapozott döntést hozott. A megkeresés azonban nem volt alkalmas arra, hogy a felperes által igazoltan bírósági ítéletekkel alátámasztott tények tisztázásra kerülhessenek. A megkeresés nem tartalmazta a 6731/F/2014. számú ítélet számát és rendelkezéseit, sem annak tartalmát, amelyre felperes akként hivatkozott, hogy ezen ítélet következtében jogerős döntés született a körben, hogy a megkereső hatóság által végrehajtani kívánt tartozása nem áll fenn. Mindezek alapján értelemszerűen a külföldi országban1 társhatóság válasza sem térhetett ki a kérdéses ítéletre.

[14] Összességében megállapította, hogy további megkeresés szükségessége okán az alperesi döntés nem volt megalapozott és törvényes. Az új eljárásra előírta, hogy a korábbi megkeresés kiegészítéseként, vagy új megkeresésben az elsőfokú adóhatóságnak meg kell keresnie a külföldi országban1 társhatóságot, annak tisztázása végett, hogy az egyidejűleg megküldendő két külföldi országban1 bírósági ítélet tartalma alapján a társhatóság továbbra is fenntartja-e a végrehajtási igényét. Ezt követően lesz az adóhatóság azon tények ismeretében, amelynek eredményeképpen jogszerű döntését meghozhatja.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[15] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérve azzal, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi előírások helyes értelmezésével hozzon érdemi döntést. Indokolása szerint az elsőfokú bíróság az Aktv., mint irányadó jogszabály téves értelmezésével jutott arra a jogszabálysértő megállapításra, hogy az adóhatóságnak, mint megkeresett hatóságnak, a végrehajtást engedélyező eredeti külföldi okirat kapcsán a behajtást kérő külföldi adóhatóság megkeresésén túl további tényállástisztázási kötelezettsége állna fenn.

[16] Nem vitatott, hogy tagállami megkeresés, azaz a behajtást kérő megkereső hatóság végrehajtást engedélyező egységes okirata, mint végrehajtható okirat alapján indult végrehajtási eljárás a felperessel szemben, amely megfelelt a jogszabályban meghatározott formai és tartalmi követelményeknek. Alperes szerint annak van jelentősége, hogy az elsőfokú adóhatóság a kérelem beérkezését követően törvényi kötelezettségének eleget téve haladéktalanul megkereste a behajtást kérő hatóságot a kérelemben előadottak kapcsán. A megkeresés tartalmazza a felperes által hivatkozottak összefoglalását, így a nagyváradi

bíróság felé 2020. március 3. napján benyújtott, végrehajtási óvásra utalást is, amelynek kapcsán az adóhatóság megjegyezte, hogy ennek kimeneteléről nincs tudomása. Egyértelműen megjelölte az adóhatóság megkeresésében azt is, hogy a végrehajtás jogalapját vitatja a felperes. A megkeresés tartalmazza, hogy kérelmében a felperes előadta, hogy a külföldi bíróság egyértelműen megállapította annak tényét, hogy az adóst nem terheli felelősség az érvényesíteni kívánt összeg tekintetében és az nem kérhető számon rajta.

[17] De az elsőfokú bíróság ítéletében ([22] pont) csupán a magyar adóhatóság külföldi adóhatósághoz intézett korábbi megkeresésének tartalmát ismertette (melynek dátuma 2016. április 27.), a 2022. február 14-ei megkeresés tartalmát - mely a peres eljárás irataihoz 6. sorszámon csatolt megkeresés 13/14. oldalán szerepel - nem ismertette, ennél fogva lényeges tény (többek között azt, hogy felperes külföldi bírósági döntés alapján tagadja felelősségét, még ha az ítélet számát a megkeresés nem is tartalmazza) nem tett az ítéleti tényállás részévé, ezáltal nem vonta mérlegelés körébe sem, amely súlyos eljárási szabálysértés.

[18] Kiemelte, hogy a 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldalának 3-4. bekezdéseiben a felperesi képviselő a bíróság által feltett azon kérdésre, hogy a hivatkozott ítélet és az óvás ugyanaz az ügy-e, egyértelműen akként nyilatkozott, hogy ugyanahhoz az ügyhöz kapcsolódnak, az ítélet időben korábban született, de utána ahogy megindult a magyarországi eljárás, még próbáltak tenni egy utolsó kísérletet, hogy külföldi országban még egyszer tisztázzák az egész kérdéskört, ami sajnos nem sikerült. Ebből következően a felperes által hivatkozott 2014. évi ítélet, illetve a 2015. február 18-ai ítélet is korábbi, mint maga a behajtást kérő hatóság 2015. május 12-ei megkeresése. Ezért a hivatkozott ítéletek nem minősülnek a megkeresést követően bekövetkezett új ténynek.

[19] A behajtást kérő hatóságnak hivatalból tudomással kell rendelkeznie a végrehajtást érintő valamennyi körülményről, illetve azoknak a tartozásra gyakorolt hatásáról, egyebekben pedig ennek a kérdésnek a további vizsgálata már a tartozás jogalapjának a megkeresett magyar hatóság általi vizsgálatát jelentené, melyre nincs törvényi jogosultsága. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül és a logika szabályaival ellentétesen semmisítette meg az adóhatósági döntéseket, és rendelt el új eljárást lényegében azon okból, hogy a tagállami megkeresést megelőzően keletkezett, új ténynek nem tekinthető ítéletekre való hivatkozással küldjön a magyar adóhatóság a külföldi adóhatóságnak egy új megkeresést. Az alperes erre a lényeges ellentmondásra mindvégig hivatkozott, az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem adta érdemi indokát annak, hogy miért nem megalapozott ez az alperesi hivatkozás, az ítéleti tényállás részévé sem tette azt, illetve a védírat ismertetésénél sem szerepel, ami jogszabálysértő.

[20] Okszerűtlenül hivatkozott a bíróság arra, hogy a 6531/F/2014. számú ítélet kapcsán a tényállás további tisztázása szükséges, mivel a pert a cég1 adós csődgondnoka, a név felperes a jelen peres eljárás felperese ellen kezdeményezte, az semmilyen értékelhető kapcsolatban nincs a jelen per tárgyával, ahogy a 248/F/2015. számú ítélet sem, amely szerint a külföldi1 Törvényszék elrendelte a cég1 adós fizetéseképtelenségi eljárásának megszüntetését és az adós cég cégnyilvántartásból való törlését, mivel a végrehajtás lefolytatása iránti megkeresés a külföldi adóhatóságtól érkezett, nem pedig a külföldi1 Törvényszéktől. Hangsúlyozta, hogy ezen ítéletek a tartozást megállapító, a megkereső hatóság által megjelölt 403/26.02.2013. számú határozat vonatkozásában nem tartalmazzak rendelkezést.

[21] A megkeresésre adott válaszában a megkereső hatóság egyértelműen a végrehajtás folytatását kérte, indokainak közlésével együtt. A jogerős ítéletben a behajtást kérő adóhatóság ismételt megkeresésére való kötelezés a jogszabály kiterjesztő értelmezését jelenti, az túlmutat az adóhatóság tényállásbiztázási kötelezettségének teljesítése körében elvártakon. Ez csak az eljárás elhúzódását eredményezné. Jelen ügyben lényegi jelentősége csak annak van, hogy a megkereső adóhatóság a végrehajtás folytatását kérte, és közölte, hogy jelenleg sem a tartozás jogcíme, sem a végrehajtható okirat kapcsán nincs tudomása peres eljárásról. Rámutatott, hogy az Aktv. 30. § (1) bekezdése alapján az adóhatóság megkeresésétől függetlenül is a megkereső hatóságnak törvényi kötelezettsége a behajtás iránti megkereséssel kapcsolatos releváns információkat haladéktalanul továbbítani a magyar megkeresett hatóság részére. Az elsőfokú adóhatóság, mint megkeresett hatóság pedig kötve van a megkereső hatóság tájékoztatásában foglaltakhoz. Utalt az Aktv. 29.§ (3) bekezdés második mondatára, mely törvényi tényállás jelen ügyben megvalósult és a jogerős ítélet ezt figyelmen kívül hagyta.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Szerinte az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, indokolási kötelezettségének eleget tett. Helyeselte, hogy az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte a bíróság, mivel véleménye szerint is alperes döntése nem volt megalapozott, a külföldi adóhatóság további megkeresése szükséges. Felvetődik az a kérdés is, hogy a külföldi cég tartozásáért felelős-e a felperes, mint magánszemély. A megkeresésben azonban nem tér ki azokra a tényekre az alperes, amelyekre az adózó végig hivatkozott a külföldi országban1 bírósági ítéletekben foglaltakkal összefüggésben. Szerinte az alperes nem jelölte meg pontosan, hogy a jogerős ítélet melyik jogszabályt sérti. Az Aktv. 29.§ (1)-(3) bekezdése ugyanis nem sérült, az Aktv. 30.§ (1) bekezdését pedig az alperes jogerős másodfokú határozata sérti, nem a jogerős ítélet. Azzal kapcsolatban, hogy a magyar adóhatóság kötve van a megkereséshez, és nincs mérlegelési jogköre, kifejtette felperes, hogy ez akkor lenne így, ha ahogyan alperes állítja, a felperes nem hivatkozott volna egy teljesen másik tényre, vagyis arra, hogy a felperes, mint magánszemély nem köteles a külföldi cég tartozásáért helytállni, így nem azt kérte alperestől hogy mérlegelje, hanem azt, hogy tárja fel a tényállást.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

[24] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján vizsgálhatta felül. A Kúria az eljárásban nem a kereset ismételt elbírálását, illetve a közigazgatási döntés ismételt felülbírálatát végzi, ezért nincs helye bizonyítás felvételének, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján vizsgálja, hogy a jogerős ítélet megfelel-e a kérelemben megjelölt jogszabályoknak [Kp. 120. § (5) bekezdés].

[25] Az Európai Unió tagállamai közötti adóbehajtás esetén elválnak egymástól a követelés végrehajtása érdekében eljáró megkereső hatóság és a követelést behajtó adóhatóság. Az

Aktv. szabályozza a behajtási jogsegély teljesítésével kapcsolatos szabályokat. Az Aktv. pedig az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló a Tanács 2010. március 16-i 2010/24/EU. irányelv (a továbbiakban: Irányelv) rendelkezéseit ültette át a magyar jogba, az Aktv. rendelkezéseit tehát az Irányelv rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni.

[26] Az Irányelv 14. cikke rendezik arról, hogy a behajtási megkereséssel kapcsolatos jogviták rendezésére melyik tagállamnak van joghatósága. Az Irányelv 14. cikk (1) bekezdése szerint a követeléssel a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti okirattal vagy a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, egységes okirattal, valamint a megkereső tagállam illetékes hatósága általi kézbesítés érvényességével kapcsolatos viták a megkereső tagállam illetékes szerveinek hatáskörébe tartoznak. Amennyiben a behajtási eljárás során a követelésre, a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti okiratra vagy a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, egységes okiratra vonatkozóan valamely érdekelt fél jogorvoslati kérelmet terjeszt elő, a megkeresett hatóságnak tájékoztatnia kell az érintett felet arról, hogy az érintett félnek az ügyet a megkereső tagállam illetékes hatósága elé kell terjesztenie, az abban a tagállamban hatályos jogszabályokkal összhangban.

[27] Az Irányelv 14. cikk (3) bekezdése szerint amennyiben az (1) bekezdésben jogorvoslati említett kérelmet a megkereső tagállam illetékes hatósága elé terjesztik, a megkereső hatóságnak tájékoztatnia kell erről a megkeresett hatóságot, és jeleznie a követelés nem vitatott mértékét. A (4) bekezdés szerint amint a megkeresett hatóság a megkereső hatóságtól vagy az érdekelt féltől megkapta a (3) bekezdésben említett információkat, a követelés azon részét illetően, amelyre a jogorvoslati kérelem vonatkozik, fel kell függesztenie a végrehajtási eljárást az ügyben illetékes szerv döntéséig, kivéve, ha a megkereső hatóság az e bekezdés harmadik albekezdésének megfelelően másként kéri.

[28] Az Irányelv rendelkezéseivel összhangban mondja ki az Aktv. 29.§ (3) bekezdése, hogy a magyar megkeresett hatóság (állami adó- és vámhatóság) a megkereső tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága (2) bekezdésben foglalt tájékoztatása vagy az érdekelt személy azonos tartalmú tájékoztatása alapján a végrehajtási eljárást a megkereső tagállam illetékes szervének érdemi döntéséről szóló tájékoztatása beérkezéséig a jogorvoslati kérelemben vitatott követelés összege vonatkozásában felfüggeszti. A végrehajtási eljárás felfüggesztésének nincs helye, ha a megkereső tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a felfüggesztés mellőzését a mellőzés indokainak közlésével együtt kéri. Az Aktv. 30.§ (1) bekezdése szerint a megkereső hatóság a behajtás iránti megkereséssel kapcsolatos releváns információt haladéktalanul továbbítja a magyar megkeresett hatóság részére.

[29] Az Irányelv és az Aktv. rendelkezései alapján a megkereső hatóságnak tájékoztatási kötelezettsége áll fenn a követelés behajtásának jogalapját képező követeléssel összefüggésben. Mindez következik abból, hogy a végrehajtást engedélyező egységes okirattal érvényesített követeléssel kapcsolatos jogorvoslati kérelmet a megkereső tagállam illetékes szervéhez kell előterjeszteni. A megkereső hatóságnak tehát törvényi kötelezettsége a behajtás iránti megkereséssel kapcsolatos releváns információkat haladéktalanul továbbítani a megkeresett hatóság részére, mely hatóság kötve van a megkereső hatóság tájékoztatásában foglaltakhoz. A törvény ugyanis előírja azt is, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztésének nincs helye, ha a megkereső tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a felfüggesztés

mellőzését, a mellőzés indokainak közlésével együtt kéri. Annak következtében ugyanis, hogy a behajtani kért követeléssel kapcsolatos jogvita elbírálása a megkereső tagállam hatáskörrel rendelkező hatóság elé tartozik, a megkeresett tagállami hatóságnak nem feladata és nem rendelkezik hatáskörrel a végrehajtás alapját képező követeléssel kapcsolatos jogorvoslat elbírálására.

[30] Az adóhatóságnak tehát a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelme következtében arra vonatkozóan keletkezett kötelezettsége, hogy a végrehajtani kért követeléssel kapcsolatos felperesi előadás kapcsán tájékoztatást kérjen a megkereső hatóságtól.

[31] Alappal hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a megkereső hatóság felé intézett tájékoztatáskérése tartalmazta a felperes által hivatkozottak összefoglalását, így a nagyváradi bíróság felé 2020. március 3. napján benyújtott, végrehajtási óvásra utalást is, amelynek kapcsán az adóhatóság megjegyezte, hogy ennek kimeneteléről nincs tudomása. Egyértelműen megjelölte az adóhatóság megkeresésében azt is, hogy a végrehajtás jogalapját vitatja a felperes. A megkeresés tartalmazza, hogy kérelmében a felperes előadta, hogy a külföldi bíróság egyértelműen megállapította annak tényét, hogy az adóst nem terheli felelősség az érvényesíteni kívánt összeg tekintetében és az nem kérhető számon rajta, még ha az ítélet számát a megkeresés nem is tartalmazza.

[32] Bár célszerű, ha a tájékoztatáskérés minél pontosabban tartalmazza a ténybeli adatokat, s így az egyes bizonyítékok, okiratok beazonosításához szükséges adatokat (pl. a hivatkozott ítéletek számát), azonban ennek hiánya jogszabálysértésnek a jelen ügyben semmiképp sem minősül, mivel hogy az elsőfokú adóhatóság, mint megkeresett hatóság tájékoztatta a megkereső hatóságot arról a tényről, hogy bírósági ítéletre hivatkozva az érvényesíteni kívánt követelés jogszerű fennálltát vitatja végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmében a felperes. Az adóhatóság így az Irányelv és az Aktv. rendelkezéseinek megfelelően járt el, arra vonatkozó jogszabályi rendelkezés, hogy a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemben foglalt valamennyi adós által hivatkozott dokumentumot közölnie kell a megkereső hatósággal a megkeresett hatóságnak nincs. A megkeresett hatóság felelőssége a körben állapítható meg, hogy végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem előterjesztése esetén a megkereső hatósággal közölnie kell, hogy az érvényesíteni kívánt követelést vitatja az adós. A megkereső hatóságnak fennáll e körben a tájékoztatási kötelezettsége, amelyhez a megkeresett hatóság kötve van, így amennyiben a megkereső hatóság a végrehajtás folytatását kéri, a végrehajtást folytatnia kell. Az Irányelv és az Aktv. a felelősséget az érvényesített követelés jogalapjának fennállásával összefüggésével a megkereső hatóságra terheli és az e körben kezdeményezhető jogviták elbírálására is a megkereső hatóság rendelkezik hatáskörrel. Mindezek alapján szükségtelen újabb megkereséssel élni a megkereső hatóság irányában.

[33] Fentiek következtében az elsőfokú bíróság jogszabálysértően járt el, mikor az adóhatósági döntéseket megsemmisítette, és új eljárást rendelt el, melyben előírta, hogy a megkereső hatóság megkeresésre megadott tájékoztatása ellenére ismételtlen keresse meg a megkereső hatóságot újabb tájékoztatás érdekében.

[34] A Kúria ezért a jogszabálysértő elsőfokú ítéletet a Kp. 121.§ (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja. Az új eljárásban a felülvizsgálattal támadott adóhatósági döntés jogszerűségének megítélése során a Kúria jelen végzésében kifejtett jogértelmezésre figyelemmel kell lennie az elsőfokú bíróságnak.

A döntés elvi tartalma

Behajtási jogsegély keretében behajtás iránti kérelem alapján előterjesztett végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem esetén az elsőfokú adóhatóság kötve van a megkereső hatóság tájékoztatásában foglaltakhoz, amennyiben a megkereső hatóság a végrehajtás folytatását kéri, nincs mérlegelési lehetősége, a végrehajtási eljárást folytatnia kell.

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] A Kúria a peres felek felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[37] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. január 25.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

